

både om för många skadade barn föds eller om friska barn aborteras i onödan. Framför allt vidgar frågeställningen i propositionen forskningens nödvändiga roll och lika nödvändiga begränsning. Uppställs icke regler för fortsatt forskning, kan forskning i sig leda till att nya aborter måste utföras; den kan okontrollerad t. o. m. få skadeeffekter som är större än våra nuvarande bristande kunskaper.

Mot bakgrunden av vad jag anfört anser jag icke att propositionen nu bör tillstyrkas; den måste föregås av en omfattande utredning. Samtidigt anger problematiken att vår nuvarande lagstiftning bör överses i sin helhet; ökad tyngd får denna begäran genom att översyn ändå måste ske före brottsbalkens ikraftträdande. Eventuellt måste särslagstiftning ske om forskning å gravida kvinnor samt å fertila män och kvinnor.

Det ekonomiska stödet för kvinnor i abortsituation har länge släpat efter. Göres en total översyn, bör även detta problem tas upp.

Under hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 och 4 §§ i lagen om avbrytande av havandeskap,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära

1) en översyn av gällande abortlag,

2) en utredning om rätten att bedriva forskning å gravid kvinna och å fertil man eller kvinna, samt

3) en utredning om översyn av ekonomiska stödåtgärder åt kvinna i abortsituation.

Stockholm den 2 april 1963

Elisabet Sjövall

Nr 837

Av herr Turesson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 100, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 och 4 §§ lagen den 17 juni 1938 (nr 318) om avbrytande av havandeskap.

(Lika lydande med motion nr 683 i Första kammaren)

Stockholm den 2 april 1963

Bo Turesson

Karin Wetterström

Stina Gunne

Jöns Nilsson

Lennart Stiernstedt

i Bästekille